

Publicerad 2016-11-23 02:53 av Marianne Räf

Som en apa!

Tvingad till Buren

Boende i mitt hem,
som hunden i -- --
hundkojan, minsann!

Eller, -- snarare som
en apa i bur, ---
avvisad, åsidosatt!

Jag har -nästan-
glömt bort var
jag kom ifrån!

Inpressad i
Buren, som är
mitt Hem. -- --

Jag sitter, här,
ensam å stirrar
in i teven ...-

Mänskorna pratar
å skrattar å ser
mig i ögonen, ibland.

De ler lite, förläget,
ser ut å va´ tagna -
på Sängen! --- ---

Jag ser Inspelningar
från både dåtid
och --- framtid ...!

Kan det va´ MÖJLIGT !?
Har vi ej alltid kunnat se
framtid i Televisionen!?

Mitt Jag känns så

centralt, som om
alla vet vem jag är !!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marianne Räf med Poeter.se id #42764 innehar upphovsrätten